

T-96. – KÜLÖNÖS IDŐK– „E” – FELKÉSZÜLÉS – Hé-15.

Felkészülés, hogy tisztában legyünk vele, hol tartunk, mivel is kell szembenéznünk a közeljövőben?

„...Levetették a nagy sárkányt, az ősi kígyót, aki maga az ördög, a sátán, aki tévútra vezeti az egész világot.

A földre vetették, s vele együtt letaszították anygait is...” (Jel. 12,9)

A „KÜLÖNÖS IDŐK – FELKÉSZÜLÉS” című írások a teljesség igénye nélkül készülnek. Céljuk, hogy egy-egy kiragadott és aktuális példán keresztül bemutassák, hogy az Istennel szembeálló, immár „földre vetett” ördögi működés hogyan nyilvánul meg földi világunkban, milyen fajta hozzáállást vált ki belőlünk, emberekből, melyekből az Istennel szembekerülés bűnei származhatnak. A kérdés mindig az, hogy mi hogyan viszonyulunk a történetekhez. Az ördögi sugallat által helytelenül, vagy Isten Kezét megragadva az Evangélium szerint? Ilyenformán ezek a kérdések túlmutatnak az általános lelkiismeretvizsgálaton...

Folytatva az érintett területeket, melyeket érdemes átgondolni:

I. Isten jelzései a természet által; II. Istennel való kapcsolatunk; III. Istenhitünk; IV. Hitvédelem; V. Hazaszeretet; VI. Családpolitika és a különböző elméletek; VII. Életvédelem; VIII. Teljes (testi, lelki, szellemi) egészségünk; IX. Erkölcsi értékeink; X. A hatalomhoz való viszonyunk; XI. Indulatok és fegyelmek; XII. Hála és megbecsülés kérdése

Jelen bejegyzés erősen kapcsolódik az előző, a „T-90. – KÜLÖNÖS IDŐK– [A] [B] [C] [D] – FELKÉSZÜLÉS – Hé-11-14.” jelű bejegyzésekhez, valamint az S.O.S.-49. + S.O.S.-50. és S.O.S.-51-es imagyűjteményekhez.

III. Istenhitünk és IV. Hitvédelem V. Hazaszeretet

Akár az előző – II. Istennel való kapcsolatunk – ponttal együtt is lehetne kezelni a címbéli kérdés legelső elemét, de itt mégis másról van szó. Legutóbb azt néztük meg különböző szinteken, hogy egyáltalán hiszünk-e Istenben, itt pedig azzal kezdjük, hogy mi emberként mire fókuszálunk? Vagy másképpen: milyen „minőségű a hitünk”, mi a fontos az életünkben, kit vagy mit tekintünk életünk „központjának”? Istenbe vetett hit szerint élünk-e?

Vannak, akiknek a pénz, másoknak a hírnév, megint másoknak a hatalom vagy a gondtalan élet a fontos, a lelki életre nem is hagynak időt. Ha ez sokáig így történik: észrevétlenül, de erősen és ravaszul „beépül” az ember életébe az „anyag császára”, hogy a lelki dolgok és Isten teljesen kiszoruljon a mindennapokból, sokszor még az ünnepekből is. Egyfajta hitetlenség, lelki gyengeség ez, mely sokszor mutatkozik meg döntésképtelenségben, vagy a kisebbségi érzést palástoló erőszakosságban, félelemben, rettegésben... Az ilyen ember könnyen lesz (szellemi értelemben) önállótlan, megvezethető, esetleg mások nézeteinek követője. --- Más esetekben pedig az ún. „erős egyéniségeknél” a vezetői tulajdonságok személyiséget torzító mértékben büszkeséggé, göggé növekedhetnek. Közülük kerülnek ki azok, akik meg akarják határozni környezetük lehetőségeit és tetteiket, sőt, még vezetőik gondolkozását, is. stb. Pedig vezetői tulajdonságaikat az Úr Jézus példája szerint – az apostolok, vagy éppen nálunk Szent István mintájára – „nemes szolgálatra” kapták (1Kor.12,11-27-ben), és nem arra, hogy okosan használt hatalmukkal rejtett bálványokká váljanak. --- Gondoljunk itt a farizeusokra, akik féltékenyen őrizték hatalmukat, mert a fiatal rabbi egészen másképpen hirdette ugyanazt a Tízparancsolatot, mint ahogy ők, az írástudók tudásuknál és hatalmuknál fogva tanították a népek. --- Ugyanígy van manapság is: filozófiák, politikai nézetek, pénz vagy hatalmi helyzetek és/vagy ezek vezetőinek túlértékelése is válhat bálványozás tárgyává! A helytelen emberi gondolkodás vagy a negatív emberi tulajdonságok elszabadulnak, kóros formát ölthetnek, melyeket azután ragyogóan meglovagol az ördög!

A folyamat szellemi eredménye: Az ember elfelejti, hogy a Kereszttség által Isten Gyermeke lesz, egy olyan Istené, Aki gondoskodik gyermekéről: „Nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva.” (Mt.10,30.) (Más kérdés, hogy Isten gondoskodása sokszor nem azonos az ember elképzelésével. Isten „jövőbe látón”, hosszabb távban gondolkodik az életünkkel, Ő tudja, hogy milyen megtapasztalás válik később a javunkra, mi pedig csak a pillanatnyi érzéseink és érdekeink szerint gondolkozunk önmagunkról.)

A büszke és a megvezetett ember is elfelejti azt, hogy Isten Mindenhatóságához kell fordulnia minden gondjában, hogy ne váljon az istenellenes erők lelki-szellemi rabszolgájává. Nincs olyan nehéz élethelyzet, amit Isten meg ne tudna oldani! Erre ad tanúbizonyságot sok szent élete, és Istennek rajtuk keresztül adott csodái.

Sokan Isten helyett az istenadta képességeket így-úgy kezelő ember „hatalmában”, vagy tudásában bíznak, amelyet sokszor a „hazugság atyja” mozgat, és ilyenkor az illető – Istentől elfordulva – a másik embert vagy annak tulajdonságát, gyakrabban pozícióját vagy hatalmát isteníti, és ezzel az Egy Igaz Isten és önmaga közé helyezi embertársát, vagy annak nézeteit. Ez is bálványozás! – És ez manapság egy kép!

A sátáni erők ebbe az irányba vezetik a jólétben és nehézségek megtapasztalása nélkül felnőtt ifjúságot!

Mai világunkban igen sok példát lehet erre mondani!

Egyéni szintünkön: „Csak ő segíthet!” „Csak ő / csak az” (az ember, a gyógyszer, a vakcina, a technikai csoda, stb.) gyógyíthat vagy menthet meg! – És a megszámlálhatatlan csodát tévő Úr Jézus, Aki „Élet és halál Ura”, Ő, Aki apostolain és az elmúlt 2000 év szentjein keresztül (magyar szentjein keresztül is!) csodák megszámlálhatatlan sokaságával gyógyította az ember testi, lelki-szellemi egységét, háttérbe szorul, sőt, az Általa adott embert segítő szentelmények (pl. szenteltvíz!) használata is kizsorul még a hívők szokásrendjéből is!

Nemzeti szinten: Az Úr Jézus Vezetése helyett – itt, Szent István óta Szűzanya Országában – manapság idegen filozófiák és hitvilágok igazságáról és kétségbenvonhatatlan erkölcsi normák (Tízparancsolat) fölött folynak kényszerű viták, és Isten-teremtette természetes emberi adottságainkat törvénnyel szükséges megvédeni!

Micsoda durva, hétköznapijainkba is bekúszó szellemi támadások ezek! És hányan figyelnek fel erre a háttérre?

Az Úr Jézus a legnagyobb Csodaként ma is velünk van, és nagy szeretettel gyógyít, és gyógyítana ma is minden beteg testet, lelket-szellemet és elmét, szeretettel és Isteni Erővel háríthatna el akár globális csapásokat is, mint ahogy erről a Szűzanya jelenéseiben (most csak a legnagyobbakat említve: La-Salette, Fatima, Garabandal) említésre kerül.

Ő, a Megváltó hitetlenül „elzárásra” kerül gyermekeitől, gyógyító hatalma elnyomottan feledésbe merül a sátán keltette állandó zajongásban. És mivel az élet egyre több területén van ez így, a keresztény templomok sok helyen kiüresedtek, bezártak, és *Isten ellenségének hajlékává alakultak és alakulnak: épületekben mutatkozik meg a lelki kiüresedés és a hit hiánya!*

Nem csoda hát Szent Mihály komoly szellemi harca! - És előlött a szellemi harc fölött nem csukhatjuk úgy be – keresztényként – a szemünket, mintha semmi nem is történne!

A hitvédelemnek az a formája, amiről most beszélünk, túlmutat az országhatárokon... Többről van szó. Hazaszeretetnek is nevezik, de itt most csak keresztény hitünk szempontjából nézzük azt.

A történelem során keveredtek népek, változtak országhatárok. **A magyar történelem sok tapasztalatot nyújtott. Emberek közötti békés „keveredés” nem képzelhető el olyan vallási alapokon, amelyek eleve másképp viszonyulnak istenükhöz, más parancsolatok szerint élnek.** Emberek közötti békés „keveredés” ott sem képzelhető el, ahol egyesek a békésebb természetű embertársaikra saját hitvilágukat akarják körmönfont testvériességgel ráerőszakolni. **Elfogadhatatlan, és nem is alakulhat ki együttműködés, ha a betolakodók erőszakoskodnak azokkal, akik befogadták őket, miközben még megjelenésük is rejtőzködéssel és hazugságokkal terhelt.**

+ Gondoljunk csak **Buda elestére**: milyen **árulással elkövetett ravaszsággal**, harc nélkül került török kézre! Ezek után nekünk, magyaroknak **150 éves tapasztalatunk** van az iszlám uralomról, arról az időszakról, amikor lepusztították az országot, magyar lányokat raboltak el, és vitték szerájokba (akár csinos kiskorúakat is!), a kisleányokat pedig saját hazájuk ellen nevelték ki vallásuk szerinti janicsároknak, hogy felnőve gyilkolja a magyar a magyart!
Az idegen kultúra népének így tetszett!

+ **1956-ban** sok magyar embernek kellett elhagynia országunkat a kommunizmus „kísértete és valóban gyilkos rémuralma” elől menekülve. De akik elmentek, azok nem dobták el az okmányaikat, hanem igazolták magukat, ha kellett nyelvet tanultak, és (nagyon kevés szégyenteljes kivétellel) **becsülettel megállták a helyüket ott, ahol befogadták őket. – Isten útja mindig becsületes út a menekülésben és a száműzetésben is. A Tízparancsolat ilyen esetben is érvényes! ---- Elűzött, keresztény szellemiségű magyarjaink nem fosztogattak, nem gyilkoltak, nem követelőztek a hitükre, származásukra hivatkozva, hanem tanultak, dicsőítést hoztak hazájuknak, és inkább segítettek, ahol tudtak.**

+ Az sem járható út, hogy egyes indulatos csoportok az Isten által meghatározott természeti és erkölcsi törvényeket akarják erőszakos módon megváltoztatni. **„Aki pedig egyet is megbotránkoztat e kicsinyek közül, akik hisznek bennem, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakába, és a tengerbe vetik.”** (Mk.9,42) - elég súlyos szavak ezek a gyermekek védelmében, mert ne akarjon senki emberfia Istent játszani!

+ Van egy másfajta szellemi ellentábor is: Ez kizárja szívét, bálványozza az elmét, és csak az ész hatalmát hirdeti, de azt jéghideg fejjel piedesztálra emeli. Síró gyermekeket, nyomorultságot, mérhetetlen fájdalmat és istenellenességet hagy maga után...

Ez sem Jézus Útja, még ha szabadságnak is van beállítva a szabadság vagy a természeti törvény megváltoztatásának kérdése!

Ezen ellenerők mindegyikének megnyilvánulása ugyan különböző módon csapódik le, de **szellemi atyja mindegyiknek ugyanaz a szellemi mozgóerő, akivel szemben Szent Mihály és serege vívja szellemi harcát!**

A lelkeket romboló viselkedések elutasítása nem tiszteletlenség, nem kegyetlenség, hanem igazságosság kérdése. Aki hazugsággal érkezik, és nem vállalja fel magát és hazáját, az nem egyenes ember. Megmutatkozik tehát a Szentírás igazsága, amikor embereken keresztül működő gonosz szellemi erőkről beszél: **„Nem a vér és a test ellen kell viaskodnunk, hanem a fejedelmességek és hatalmasságok, a sötét világ kormányzói és az égi magasságok gonosz szellemei ellen. Öltsetek tehát föl Isten teljes fegyverzetét, csak így tudtok ellenállni a gonosz napon és így tudtok mindent leküzdve helytállni.”** (Ef.6,12-14.)

Nem keresztény erény a tolerancia jegyében hirdetett hazugságpártolás, a megalkuvás, és különösen nem erény, ha erőszakkal párosul! Ahol az erőszak bármely formája fellép, ott nem Isten Vezetése mutatkozik meg, és erre minden keresztény embernek – felekezeti hovatartozás nélkül – fel kell figyelnie! Mert minden embernek lelki kötelessége az „igazságkeresés”, vagyis hogy „mögé nézzen” a dolgoknak: mi igaz, mi hamis, mi az, ami Istentől származik? A Szentírásban egyetlen egy eset sincs, ahol Jézus az Ő mérhetetlen szellemi hatalmánál fogva erőszakos lett volna valakivel/valakikkel, vagy erőszakra, igazságtalanságra buzdított volna! Jézus a mérvadó: Mindaz, amit tanított és mondott, mindaz, amit viselkedésével, tetteivel mutatott, valójában a ma emberének is szóló tanítás!

A „Neked adom az egész világot, ha leborulva imádsz engem” sátáni kísértő utolsó mondatára azonban Jézus nagy határozottsággal válaszolt: **„Takarodj sátán! Mert írva van: „Uradat, Istenedet imádd, és csak Neki szolgálj!”** (Mt.4,8-10).* - és egyáltalán nem alkudozott vele, hanem teljes határozottsággal parancsolta el az Írás szavaival.

Jézus a „mérce”. - Isten útja soha nem az erőszaknak, igazságtalanságnak, hatalmaskodásnak, a kényszerítő szankcióknak a megnyilvánulása! – Erre oda kell figyelni!

Mert: **„A Lélek gyümölcsei: szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, szívesség, jóság, hűség, szelídség (szerénység), önmegtartóztatás (tisztaság)”.** (Gal.5,22.) – Ezeket hozzuk ki egymásból!

Ezekután az a kérdés, hogy én, **ember**, az én **családom/közösségem és a nemzet, melyben élek, milyen választ ad a sátán ezen utolsó kihívó mondatára?** --- Vajon, mit, milyen választ mutat az én cselekedetem, a családom, a közösség, ahová tartozónak érzem magam, a város erre a provokáló kérdésre itt és most? Milyen a válasz mindhárom szinten, vagyis **a gondolatok, a szavak és a tettek szintjén?**

- A lelkem válasza a félelem, a behódolás, vagy Krisztusban való bizalom hangján szól? Tudok-e, képes vagyok-e, akarok-e határozott NEM-et mondani a kísértő szavára, bármit ígér is-e? Felvállalom-e szükség esetén a véleményem, ha az ellenkezik az átlagosan megnyilvánuló gyakorlattal?

- Mert a mai próbák ilyenek, és **az alapkérdés** az mögöttük, hogy: mindaz, amit teszek, mondok, mutatok, az az üdvösség felé visz engem, és segíti-e a másikat az üdvösség felé, vagy sem?

- **Hol, kinél keresek segítséget** a képtelen helyzetek megoldására? Mennyire tudom Istenre bízni a dolgaimat?

- **És ha rájövök egy** sikertelen napon a **tévedésemre**, mit teszek? Mérgesen szitkozódok, káromkodok, vagy Istent kérem még a lehetetlennek tűnő dolgok megoldására? - **Továbbgörgetem-e** az eddigi helytelenségeket (bűneimet), esetleg magyarázkodom, vagy felhagyok az eddigiekkel, és Istenhez közelebb vivő utat keresek?

- **Megalkuvó, meghunyászkodó**, vagy megvásárolható vagyok-e pénzzel, jó munkával, beosztással, stb. bármivel?

- **Tudok-e, képes vagyok-e áldozatot hozni** lelkek mentéséért, különösen azokért, akiket lelkemre bízta? – stb.

Érdemes végignézni eddigi cselekedeteink tényleges mozgatórugóját!

† † †

Összefoglalva: Mindenkinek hozzáállásában, gondolkozásmódjában, szavaiban és tetteiben megmutatkozik, hogy hová, melyik úrhoz tartozik. A keresztények Istenéhez, vagy másvalakihez, a Teremtő Istennel szemben álló erőkhöz? A szabad akarat lehetősége a választhatóságban van! - De vigyázat! Az Isten oldaláról létezik, adott a szabad akarat, a másik oldal pedig (különösen a bizonytalankodó embereknel) mindent úgy tesz, mintha az illető szabadon dönthetne, de okoskodó sugallataival ravaszul körbefon, lezár, befolyásol!

Kíváncsi vagyok, hogy minden magyar embernek nyíljon ki a szeme, ismerje fel, hogy mi az, ami Jézus Tanítása szerint valósul meg körülötte, és mi az, ami álcázott hamisságnak tesz úgy, mintha igazi lenne!

A kérdés itt az, hogy felismerem-e a környezetem történéseiben, a tettekben, a szavakban a hovatartozás jeleit? Tudok-e élni a Szentlélek Megkülönböztető képességével, hogy az emberi élet különböző területein (munkaviszony, gazdasági döntések, helyes gyereknevelés, véleményalkotás, és annak megfelelő egyéni/szülői döntések, stb.) és képes vagyok-e, akarok-e valódi, Istennek tetsző, elhatározott döntéseket hozni?

Legvégül: Ki tudom-e mondani, hogy „**Senki ne álljon Isten és én közém!**”?

- Az Irgalmas Isten legyen velünk mindenkor!

A kép egy „nyugati” országban készült: A keresztény bazilikát belül teljesen kiüresítették, átalakították, egyik tornyáról a keresztet letörték, a másik tornyot minaretté alakították. --- „**Test a lélek temploma!**” az embernél, de egy bazilika – mintegy összegzett mutatóként – egy város, egy nagyobb közösség lakosságának lelkiállapotát tükrözi!

„**Apostolokra és prófétákra alapozott épület vagytok, amelynek Maga Krisztus Jézus a Szepletköve. Benne kapcsolódik egybe az egész épület, s emelkedik az Úr Szent Templomává. Benne épültök egybe ti is a Lélek hajlékává...**” (Ef.2,20-22).

IMA: Mindenható Atyánk, Teremtő Istenünk! Örömmel, hálaadással és a hála alázatával ajánljuk fel Neked imánkat az Isteni Irgalmasság nagy Ajándékáért, amivel Szent Fiad megajándékozott minket!

Együttal Irgalmasságodhoz menekülve arra kérünk Urunk, hogy légy irgalmas minden gyermekedhez, azokhoz is, akiket a sötét hatalom már megtévesztett, ezért eltávolodtak Tőled, mások sorsa felett akarnak ítélkezni. Adj tisztánlátást, és add meg a tisztán gondolkodás Kegyelme azoknak, akik – most úgy tűnik – visszautasítják drága Fiad Irgalmasságát! Áraszd el minden gyermeked Szereteted Fényével, és véd meg azokat, akik Nálad keresnek a fájdalmas és igazságtalan események elől menedéket. Add, hogy akik ismernek és szeretnek Téged, azok nagyobb lendülettel, minden erejükkel, fáradhatatlanul vegyenek részt a lélekmentésben. Szereteted Fénysugara által nyisd meg a reményvesztettek és a bűnösök szívét és szemét, hogy felismerjék tévútjaikat, és hogy még időben visszatérjenek Hozzád. Vedd meg a családokat, és különösen a gyermekeket a gonoszság minden formájától! Add, hogy ifjúságod tiszta szívvel és józanul gondolkozva, becsülettel kövessen Téged! Add meg nekik az erőt, hogy ellenálljanak minden ravaszul kitértelt csábításnak, és hűséggel kövessenek Téged! – Jóságos Jézusunk! Áldd meg Édesanyánk Országát, add meg ifjúságunknak a megtérés Kegyelme, és add, hogy Isteni Terved szerint népünk beteljesíthesse küldetését! Amen.

2022. 01. 18. Árpád-házi Szent Margit és
Árpád-házi Szent Piroška napján

www.marianus.eoldal.hu

Szeretettel: M.G.Mária